

Сергій А. Єрохін¹, Ольга М. Джигора², Олег Д. Полярush³

КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СТІЙКОСТІ НА ЗАСАДАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ, НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ТА МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

У статті досліджено взаємозв'язок сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економічної інтеграції як ключових складових забезпечення державної стійкості в умовах сучасних глобальних трансформацій. Обґрунтовано, що посилення геополітичної нестабільності, цифровізації світового господарства, трансформації міжнародних виробничо-логістичних ланцюгів, енергетичних і кліматичних викликів потребує переходу від фрагментарного реагування на загрози до комплексної моделі державного управління, орієнтованої на довгострокову стійкість. Проаналізовано еволюцію наукових підходів до трактування безпеки та доведено, що сучасне розуміння безпеки ґрунтується на здатності держави ефективно функціонувати й адаптуватися до внутрішніх і зовнішніх ризиків. Розкрито зміст концепції «сталого розвитку», яка інтегрує економічну, соціальну, екологічну, енергетичну, людську та державну складові безпеки й передбачає превентивний характер державної політики. Визначено роль міжнародної економічної інтеграції як чинника зміцнення економічної стійкості, підвищення конкурентоспроможності та диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків. Запропоновано концептуальну модель забезпечення державної стійкості, основу якої становить системна інтеграція принципів сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економіки. Модель передбачає комплексний аналіз багаторівневих загроз, формування єдиного інформаційно-аналітичного простору, використання сценарного моделювання та стратегічного прогнозування для прийняття обґрунтованих управлінських рішень. Доведено, що реалізація запропонованого підходу сприятиме підвищенню адаптивності державної політики, зміцненню економічної та безпекової стійкості, ефективнішій інтеграції України до міжнародного економічного простору та забезпеченню її довгострокової конкурентоспроможності.

Ключові слова: державна стійкість; сталий розвиток; національна безпека; міжнародна економічна інтеграція; економічна стійкість; державна політика; сценарне планування.

Табл. 1. Рис. 3. Літ. 9.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-299-724-733

¹ <https://orcid.org/0009-0008-1594-8984>

² <https://orcid.org/0000-0001-8490-3917>

³ <https://orcid.org/0009-0003-8333-7054>

Serhii Ierokhin, Olha Dzhyhora, Oleg Poliarush

CONCEPTUAL MODEL FOR ENSURING STATE RESILIENCE BASED ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT, NATIONAL SECURITY, AND INTERNATIONAL ECONOMIC INTEGRATION

The article examines the interrelationship between sustainable development, national security, and international economic integration as key components of ensuring state resilience under the conditions of contemporary global transformations. It is substantiated that the intensification of geopolitical instability, the digitalization of the global economy, the transformation of internation-

¹ National Academy of Management. Ukraine.

² Zhytomyr Polytechnic State University. Ukraine.

³ National Academy of Management. Ukraine.

al production and logistics chains, as well as energy and climate challenges, necessitates a transition from fragmented responses to threats toward a comprehensive model of public governance focused on long-term resilience. The evolution of scientific approaches to the interpretation of security is analyzed, demonstrating that the modern understanding of security is based on the state's ability to function effectively and adapt to internal and external risks. The concept of sustainable security is explored as an approach that integrates economic, social, environmental, energy, human, and state security dimensions while emphasizing the preventive nature of public policy. The role of international economic integration as a factor in strengthening economic resilience, enhancing competitiveness, and diversifying foreign economic relations is identified. A conceptual model for ensuring state resilience is proposed, founded on the systematic integration of the principles of sustainable development, national security, and the international economy. The model encompasses a comprehensive analysis of multi-level threats, the establishment of an integrated information and analytical framework, and the application of scenario modeling and strategic forecasting to support evidence-based public decision-making. It is demonstrated that the implementation of the proposed approach will enhance the adaptability of public policy, strengthen economic and security resilience, facilitate Ukraine's more effective integration into the international economic environment, and improve its long-term competitiveness.

Keywords: state resilience; sustainable development; national security; international economic integration; economic resilience; public policy; scenario planning.

Peer-reviewed, approved and placed: 06.05.2026

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується зростанням взаємозалежності держав, прискоренням процесів глобалізації, трансформацією міжнародних виробничо-логістичних ланцюгів, цифровізацією економічних процесів, посиленням геополітичної нестабільності та загостренням екологічних викликів. За таких умов забезпечення державної стійкості набуває стратегічного значення, оскільки традиційні підходи до державного управління, що ґрунтувалися переважно на реагуванні на окремі загрози, вже не відповідають комплексному характеру сучасних викликів.

У сучасних умовах державна стійкість формується під впливом взаємодії економічних, соціальних, екологічних, інституційних і безпекових чинників, що обумовлює необхідність застосування інтегрованого підходу до її забезпечення. Визначальними складовими такої моделі виступають принципи сталого розвитку, механізми забезпечення національної безпеки та інструменти міжнародної економічної інтеграції. Їх узгоджене функціонування створює передумови для підвищення адаптивності держави до зовнішніх і внутрішніх ризиків, зміцнення економічної конкурентоспроможності, забезпечення соціальної стабільності та збереження екологічної рівноваги.

Для України, яка перебуває в умовах повномасштабної війни, структурної трансформації економіки, необхідності післявоєнного відновлення та поглиблення інтеграції до європейського й світового економічного простору, особливого значення набуває формування концептуальної моделі забезпечення державної стійкості. Така модель повинна поєднувати механізми гарантування національної безпеки із реалізацією цілей сталого розвитку та активною участю держави у міжнародному економічному співробітництві.

Водночас виконання міжнародних зобов'язань щодо досягнення Цілей сталого розвитку, розвиток партнерства з міжнародними організаціями, поглиблення економічної інтеграції та гармонізація національної політики з європейськими стандартами стають важливими чинниками зміцнення державної стійкості.

За таких умов виникає потреба у формуванні цілісної концептуальної моделі, яка розглядатиме державну стійкість як результат взаємодії економічної, соціальної, екологічної та безпекової політики, спрямованої на забезпечення довгострокового розвитку держави. Основою такої моделі є системна інтеграція принципів сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економічної інтеграції, що забезпечує своєчасне виявлення та мінімізацію ризиків, підвищення інституційної спроможності, адаптивності економіки, ефективності державного управління та конкурентоспроможності країни в умовах глобальних трансформацій.

Отже, актуальність дослідження обумовлена необхідністю розроблення сучасної концептуальної моделі забезпечення державної стійкості, яка ґрунтується на інтеграції принципів сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економічної інтеграції. Запропонований підхід дозволяє перейти від фрагментарного реагування на окремі загрози до формування комплексної системи державного управління, орієнтованої на забезпечення довгострокової стійкості, безпеки та конкурентоспроможності держави в умовах глобальної невизначеності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сучасні наукові дослідження, присвячені проблематиці забезпечення економічної безпеки держави, охоплюють різні концептуальні та методологічні підходи. Зокрема, концептуальні засади забезпечення економічної безпеки України в умовах глобалізаційних змін досліджували О. Володченков, М. Земцов, В. Кириченко, С. Головач, В. Бугко [1]; вплив правових реформ на забезпечення економічної безпеки держави в період післявоєнного оновлення – С. Ковбасюк, Ю. Ліберов, І. Нинюк [2]; поняття економічної безпеки та її роль у системі національної безпеки – С. Коляденко, М. Яремчук [3]; концептуально-методологічні аспекти формування стратегії забезпечення економічної безпеки – І. Ружицький [4]; концептуальний механізм цифрової трансформації публічного управління як чинник гарантування національної безпеки – А. А. огли Алієв [5]; концептуальну модель дослідження заходів забезпечення економічної безпеки України – Ю. Луцик [6]; трансформацію концепту політичної стабільності в умовах воєнного стану – Ю. Головень, Г. Буканов [7]; основні положення концепції оцінювання та прогнозування рівня воєнно-економічної безпеки держави – І. Гаврилюк [8].

Метою досліджень є обґрунтування методологічного підґрунтя для формування сучасної моделі державної політики, орієнтованої на превентивне управління ризиками, підвищення інституційної спроможності, розвиток міжнародного економічного співробітництва та зміцнення конкурентних переваг держави.

Основні результати дослідження. Аналіз взаємозв'язку між сталим розвитком, національною безпекою та міжнародною економікою в

концептуальній моделі забезпечення державної стійкості потребує комплексного розгляду цих категорій як взаємодоповнювальних складових глобального розвитку. У сучасних умовах забезпечення довгострокової конкурентоспроможності держав, стійкості економічних систем та ефективної інтеграції до світового господарства дедалі більше залежить від узгодженості економічних, соціальних, екологічних і безпекових пріоритетів.

Концепція сталого розвитку набула міжнародного визнання у 1987 р. доповіді *Our Common Future*, у якій було сформульовано фундаментальний принцип розвитку, що передбачає задоволення потреб сучасного покоління без обмеження можливостей майбутніх поколінь задовольняти власні потреби. [4] Саме цей підхід став основою для формування сучасної системи Цілей сталого розвитку, які охоплюють економічний розвиток, соціальну справедливість, екологічну рівновагу та ефективне управління ресурсами тощо. Водночас реалізація принципів сталого розвитку неможлива без забезпечення належного рівня безпеки, оскільки саме безпечне середовище є необхідною умовою стабільного функціонування суспільства, економіки та державних інституцій.

Національна безпека в сучасній науковій літературі розглядається як стан захищеності життєво важливих інтересів держави, суспільства та громадян від внутрішніх і зовнішніх загроз, а також як здатність держави своєчасно реагувати на ризики та забезпечувати стале функціонування всіх сфер суспільного життя. [3] Концептуально можна виокремити три основні підходи до трактування безпеки: як відсутності загроз; як стану захищеності від існуючих і потенційних ризиків; а також як здатності системи ефективно функціонувати та розвиватися навіть за наявності постійних загроз шляхом мінімізації їх негативного впливу (табл. 1).

Таблиця 1. Основні підходи до трактування безпеки, укладено авторами

Підхід	Основна характеристика	Ключова ідея
Безпека як відсутність загроз	Загрози відсутні або повністю усунуті	Недопущення небезпек
Безпека як стан захищеності	Захист від існуючих і потенційних ризиків	Мінімізація ризиків
Безпека як здатність до функціонування і розвитку	Система зберігає ефективність навіть за наявності загроз	Стійкість, адаптивність, розвиток

Такий підхід свідчить, що забезпечення національної безпеки виходить за межі військової сфери та охоплює економічну, енергетичну, екологічну, продовольчу, інформаційну й соціальну складові.

Водночас міжнародна економіка формує зовнішнє середовище, у межах якого реалізуються як цілі сталого розвитку, так і пріоритети національної безпеки. [1] Поглиблення глобалізації, трансформація міжнародних виробничих ланцюгів, посилення конкуренції за ресурси, цифровізація світового господарства, геополітична нестабільність та зміни клімату суттєво впливають на економічну стійкість держав (рис. 1).

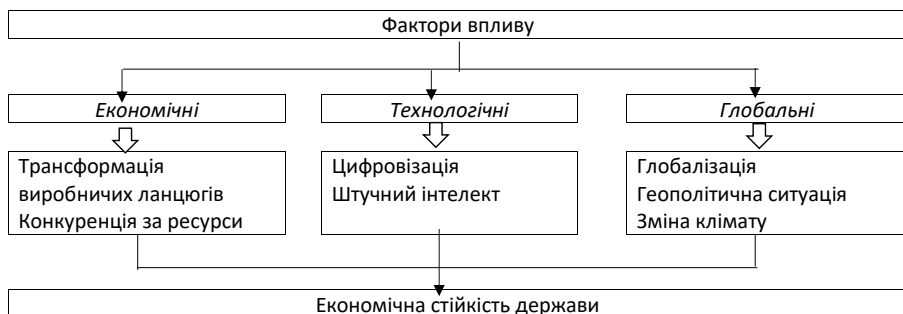

Рис. 1. Фактори впливу на економічну стійкість держави, укладено авторами

У таких умовах здатність країни забезпечувати конкурентоспроможність на міжнародних ринках, диверсифікувати зовнішньоекономічні зв'язки, гарантувати енергетичну та ресурсну незалежність, а також інтегруватися у глобальні процеси на засадах сталого розвитку стає важливим чинником зміцнення національної безпеки.

Таким чином, сталий розвиток, національна безпека та міжнародна економіка формують єдину взаємопов'язану систему, у якій досягнення довгострокових цілей розвитку можливе лише за умови одночасного забезпечення економічної стійкості, соціальної згуртованості, екологічної відповідальності та ефективного реагування на сучасні глобальні й національні виклики. Для України така інтеграція набуває особливого значення в умовах воєнної агресії, структурної трансформації економіки та активізації євроінтеграційних процесів, що вимагає поєднання принципів сталого розвитку, механізмів зміцнення національної безпеки та ефективної участі у міжнародній економічній системі.

В Україні сучасне безпекове середовище формується не лише під впливом військових загроз, а й унаслідок глобальних економічних криз, трансформації міжнародних ринків, порушення логістичних ланцюгів, цифровізації світової економіки, енергетичних ризиків, кіберзагроз та посилення конкуренції за природні й технологічні ресурси. [8] За таких умов забезпечення сталого розвитку неможливе без інтеграції безпекових механізмів та врахування тенденцій міжнародної економіки, які визначають рівень економічної стійкості, інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності держави.

Концепція «сталого безпеки» (sustainable security) відображає сучасний підхід до поєднання економічної, соціальної, екологічної та безпекової політики, розглядаючи безпеку як результат довгострокової стійкості суспільства, економіки та державних інституцій. Вона інтегрує державну, людську, економічну, екологічну та енергетичну безпеку, акцентуючи увагу на необхідності переходу від реагування на наслідки криз до їх попередження шляхом формування ефективних інституцій, розвитку міжнародного економічного співробітництва, диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків і підвищення адаптивності національної економіки.

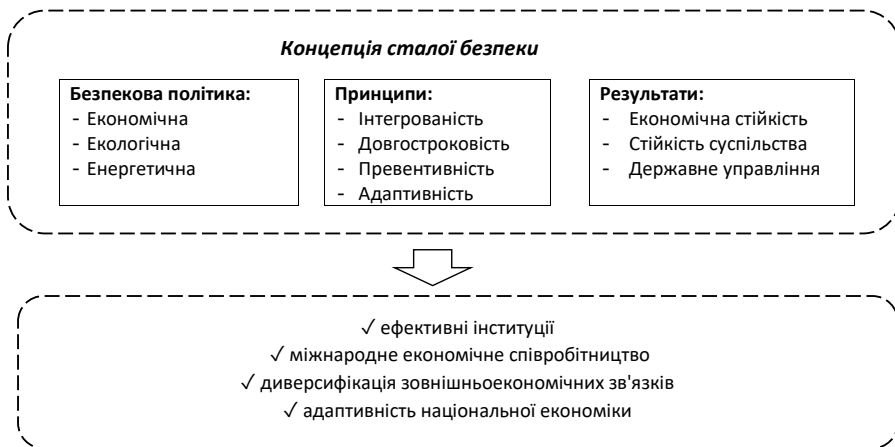

Рис. 2. Концепція сталої безпеки та механізми її реалізації, укладено авторами

Україна інтегрувала Цілі сталого розвитку до системи стратегічного планування [9]. Водночас сучасні міжнародні економічні виклики, пов'язані з війною, зміною торговельних маршрутів, енергетичною трансформацією та процесами європейської інтеграції, потребують значно глибшої координації політики сталого розвитку, безпеки та зовнішньоекономічної діяльності. Незважаючи на формальне визнання взаємозалежності цих сфер, на практиці інтеграція залишається недостатньо системною через відсутність єдиної методології оцінювання їхнього комплексного впливу та недостатню узгодженість стратегічних документів.

Важливою проблемою залишається також відсутність адаптованої національної системи індикаторів, яка дозволяла б комплексно оцінювати взаємозв'язок між досягненням Цілей сталого розвитку, рівнем національної безпеки та ефективністю міжнародної економічної інтеграції. [4] Існуюча система моніторингу, що ґрунтується переважно на глобальних індикаторах ООН, не враховує специфіку сучасних викликів для України, пов'язаних із забезпеченням обороноздатності, кібербезпеки, енергетичної незалежності, стійкості критичної інфраструктури, конкурентоспроможності експорту та диверсифікації міжнародних економічних зв'язків. У результаті моніторинг не забезпечує достатньої аналітичної бази для оцінювання впливу реалізації ЦСР на зміцнення економічної безпеки та міжнародної конкурентоспроможності держави.

Отже, інституційна фрагментація, недостатня координація між органами державної влади, нормативна невизначеність та відсутність інтегрованої системи стратегічного моніторингу залишаються ключовими бар'єрами для формування єдиної моделі взаємодії сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економіки. Подолання цих проблем потребує створення комплексної нормативно-правової та аналітичної системи, яка забезпечуватиме узгодження державної політики у сфері сталого розвитку із

завданнями зміцнення національної безпеки та підвищення конкурентоспроможності України у глобальному економічному просторі.

Системний підхід до державного управління передбачає розгляд сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економіки як взаємопов'язаних складових єдиної системи забезпечення стійкості держави. Така концепція ґрунтується на розумінні того, що економічний розвиток, безпекова політика та інтеграція до світової економіки не можуть функціонувати ізольовано, оскільки зміни в одній із цих сфер безпосередньо впливають на стан інших. [7] Відповідно, сучасне стратегічне планування має базуватися на комплексному поєднанні принципів сталого розвитку, механізмів гарантування національної безпеки та інструментів міжнародного економічного співробітництва.

За такого підходу національна безпека перестає розглядатися виключно як сфера оборони чи реагування на загрози, а трансформується в комплексний механізм забезпечення довгострокової економічної, соціальної, екологічної та інституційної стійкості. [3] Водночас сталий розвиток виступає основою формування конкурентоспроможної економіки, здатної адаптуватися до глобальних викликів, тоді як міжнародна економіка визначає зовнішні умови реалізації національних стратегічних пріоритетів через міжнародну торгівлю, інвестиційні потоки, фінансову взаємодію, трансфер технологій та участь у глобальних ланцюгах створення вартості.

Системний аналіз дає змогу виявити складні взаємозалежності між екологічними, економічними та безпековими процесами. Зокрема, деградація природного середовища й посилення кліматичних змін можуть призводити до дефіциту водних, енергетичних та продовольчих ресурсів, що негативно впливає на функціонування міжнародних ринків, порушує глобальні логістичні ланцюги, загострює конкуренцію за стратегічні ресурси та підвищує ризики соціальної нестабільності й міжнародної міграції. Водночас соціальна згуртованість, довіра до державних інститутів, ефективна система правосуддя та економічна стійкість сприяють зміцненню національної безпеки, підвищенню інвестиційної привабливості країни та її конкурентних позицій у світовій економіці.

У межах системного підходу доцільно виокремити три взаємопов'язані принципи формування державної політики (рис. 3.)

По-перше, необхідним є комплексний аналіз багаторівневої системи загроз, що охоплює глобальні ризики (геополітичні конфлікти, пандемії, зміни клімату, фінансові кризи, кіберзагрози), національні виклики (економічна нестабільність, корупція, енергетична залежність, структурні дисбаланси) та локальні проблеми (вразливість територіальних громад, деградація екосистем, демографічні диспропорції). Такий підхід дозволяє формувати інтегровані механізми державного реагування замість вузькогалузевих антикризових рішень.

По-друге, ефективне управління потребує інтеграції інформаційних ресурсів та аналітичних даних із різних сфер державної політики — оборони, міжнародної економічної діяльності, фінансової системи, екології, соціального розвитку, енергетики та цифрової безпеки.

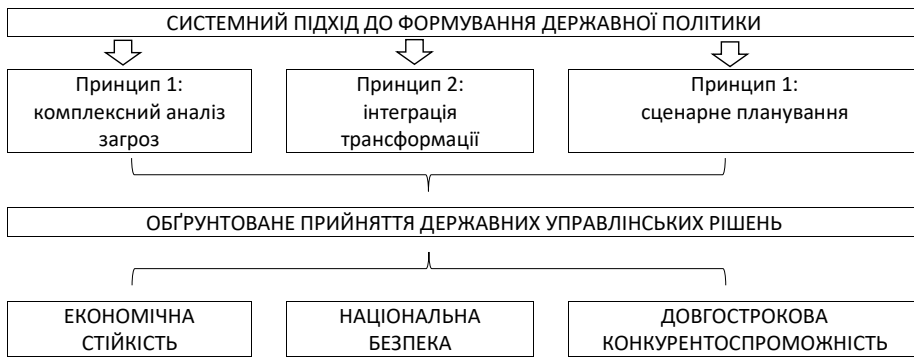

Рис. 3. Концептуальна модель формування та забезпечення державної політики, укладено авторами

Формування єдиного інформаційно-аналітичного простору створює можливості для оцінювання комплексного впливу внутрішніх і зовнішніх чинників на стійкість держави та її позиції у міжнародному економічному середовищі.

По-третє, стратегічне планування повинно базуватися на сценарному моделюванні розвитку подій із урахуванням взаємного впливу сталого розвитку, національної безпеки та міжнародної економіки. Ігнорування кліматичних ризиків, трансформації світових енергетичних ринків, порушення глобальних виробничо-логістичних ланцюгів, посилення міжнародної конкуренції або недостатня диверсифікація зовнішньоекономічних зв'язків можуть істотно знизити рівень економічної та безпекової стійкості держави. Водночас використання сценарного аналізу дає змогу своєчасно адаптувати державну політику до глобальних змін, мінімізувати стратегічні ризики та забезпечити довгострокову конкурентоспроможність країни.

Таким чином, системний підхід забезпечує формування інтегрованої моделі державного управління, у якій сталий розвиток визначає стратегічні орієнтири суспільного прогресу, національна безпека гарантує захищеність держави та її громадян, а міжнародна економіка формує зовнішні можливості й обмеження економічного зростання. Лише синхронізація цих трьох складових дозволяє забезпечити довгострокову стійкість держави, ефективне реагування на сучасні глобальні виклики та зміцнення конкурентних позицій України у світовому економічному просторі.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що в умовах зростання глобальної нестабільності забезпечення державної стійкості потребує інтегрованого поєднання принципів сталого розвитку, механізмів національної безпеки та інструментів міжнародної економічної інтеграції. Доведено, що сучасне трактування безпеки має виходити за межі традиційного розуміння захищеності від загроз і ґрунтуватися на здатності держави адаптуватися до динамічних змін зовнішнього та внутрішнього середовища, забезпечуючи безперервність функціонування економіки, суспільства та державних інституцій.

Обґрунтовано, що концепція «сталості безпеки» створює методологічне підґрунтя для формування сучасної моделі державної політики, орієнтованої на превентивне управління ризиками, підвищення інституційної спроможності, розвиток міжнародного економічного співробітництва та зміцнення конкурентних переваг держави. Визначено, що одним із ключових бар'єрів реалізації такого підходу в Україні залишаються інституційна фрагментація, недостатня координація державної політики, відсутність інтегрованої системи стратегічного моніторингу та адаптованих індикаторів оцінювання взаємозв'язку сталого розвитку, безпеки й міжнародної економічної інтеграції.

Запропонована концептуальна модель забезпечення державної стійкості базується на трьох взаємопов'язаних принципах: комплексному аналізу багаторівневих загроз, інтеграції інформаційно-аналітичних ресурсів і сценарному стратегічному плануванні. Реалізація цієї моделі сприятиме підвищенню якості державного управління, своєчасній адаптації до глобальних викликів, зміцненню економічної та безпекової стійкості, а також забезпеченню довгострокової конкурентоспроможності України в умовах міжнародної економічної інтеграції.

1. Volodchenkov, O., Zemtsov, M., Kyrychenko, V., Holovach, S., & Buhko, V. (2025). Концептуальна основа забезпечення економічної безпеки України в умовах глобалізаційних змін. *Aktual'ni Problemy Ekonomiky*= Actual Problems in Economics, (287), 267-279. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-287-267-279>

2. Ковбасюк, С. В., Ліберов, Ю. І., & Нинюк, І. І. (2025). Вплив правових реформ на забезпечення економічної безпеки держави в період післявоєнного оновлення. *Український політико-правовий дискурс*, (14). <https://doi.org/10.5281/zenodo.16757463>

3. Коляденко, С. В., & Яремчук, М. Л. (2025). Поняття економічної безпеки та її роль у системі національної безпеки. *Ефективна економіка*. 2025.№ 10. <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.10.3>.

4. Ружицький, І. (2021). Концептуально-методологічні аспекти формування стратегії забезпечення економічної безпеки. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, 294(3), 250-255. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2021-294-3-40>

5. Огли Алієв, А. А. (2025). Концептуальний механізм цифрової трансформації публічного управління як факто гарантування національної безпеки. *Економічна парадигма*, 2(11 (103)), 102-109.

6. Луцик, Ю. О. (2025). Концептуальна модель дослідження заходів забезпечення економічної безпеки України. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*, (23), 58-66. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.23.7>

7. Головень, Ю., & Буканов, Г. (2025). Трансформація концепту політичної стабільності в умовах воєнного стану. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*, (2 (78)), 50-56. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-2\(78\)-8](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-2(78)-8)

8. Navryliuk, I. (2025). Основні положення концепції оцінювання та прогнозування рівня воєнно-економічної безпеки держави. *Social Development and Security*, 15(6), 1-9. <https://doi.org/10.33445/sds.2025.15.6.1>

9. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента від 30.09.2019 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>

1. Volodchenkov, O., Zemtsov, M., Kyrychenko, V., Holovach, S., & Buhko, V. (2025). Kontseptualna osnova zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky Ukrainy v umovakh hlobalizatsiinykh zmin. *Aktualni Problemy Ekonomiky*= Actual Problems in Economics, (287), 267-279. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-287-267-279>

2. Kovbasiuk, S. V., Liberov, Yu. I., & Nyniuk, I. I. (2025). Vplyv pravovykh reform na zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky derzhavy v period pislivoiennoho onovlennia. *Ukrainskyi polityko-pravovyi dyskurs*, (14). <https://doi.org/10.5281/zenodo.16757463>
3. Koliadenko, S. V., & Yaremchuk, M. L. (2025). Poniattia ekonomichnoi bezpeky ta yii rol u systemi natsionalnoi bezpeky. *Efektivna ekonomika*. 2025. № 10. <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.10.3>.
4. Ruzhytskyi, I. (2021). Kontseptualno-metodolohichni aspekty formuvannia stratehii zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, 294(3), 250-255. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2021-294-3-40>
5. ohly Aliiev, A. A. (2025). Kontseptualnyi mekhanizm tsyfrovoy transformatsii publichnogo upravlinnia yak fakto harantuvannia natsionalnoi bezpeky. *Ekonomichna paradyhma*, 2(11 (103)), 102-109.
6. Lutsyk, Yu. O. (2025). Kontseptualna model doslidzhennia zakhodiv zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky Ukrainy. *Tavriyskyi naukovyi visnyk. Seriya: Ekonomika*, (23), 58-66. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.23.7>
7. Holoven, Yu., & Bukanov, H. (2025). Transformatsiia kontseptu politychnoi stabilnosti v umovakh voiennoho stanu. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnia*, (2 (78)), 50-56. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-2\(78\)-8](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-2(78)-8)
8. Havryliuk, I. (2025). Osnovni polozhennia kontseptsii otsiniuvannia ta prohnozuvannia rivnia voienno-ekonomichnoi bezpeky derzhavy. *Social Development and Security*, 15(6), 1-9. <https://doi.org/10.33445/sds.2025.15.6.1>
9. Pro Tsili staloho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku: Ukaz Prezydenta vid 30.09.2019 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>